

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie czwartym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Zarządzanie cyberbezpieczeństwem - specjalista

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: wolnorynkowe

Data włączenia do ZSK: 2021-02-19

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba z kwalifikacją "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem - specjalista" posiada wiedzę z obszaru bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa. Klasyfikuje szkodliwe oprogramowanie. Posługuje się regulacjami formalno-prawnymi krajowymi i UE z obszaru cyberbezpieczeństwa. Dysponuje wiedzą w zakresie pracy w zespole w obszarach zarządzania ryzykiem oraz incydentami cyberbezpieczeństwa. Posiada również wiedzę dotyczącą bezpieczeństwa środowiskowego, technicznego i związanego z działalnością człowieka, a także z zakresu informatyki śledczej.
Osoby posiadające kwalifikację mogą podjąć zatrudnienie m.in.: w naczelnych, centralnych i terenowych organach administracji państwowej (w tym jednostkach samorządu terytorialnego), u operatorów usług kluczowych (UOK), w służbach mundurowych i specjalnych, w przedsiębiorstwach i organizacjach, w których konieczne jest utrzymywanie właściwego poziomu bezpieczeństwa informacji, przetwarzanej za pomocą systemów teleinformatycznych.

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Uzyskaniem kwalifikacji mogą być zainteresowani:
- specjaliści komórek organizacyjnych odpowiedzialni w organizacjach za ochronę informacji i cyberbezpieczeństwo oraz kształtowanie polityki bezpieczeństwa;
- specjaliści IT z minimalnym doświadczeniem;
- uczniowie i absolwenci szkół branżowych;
- studenci i absolwenci kierunków z obszaru IT;
- osoby posiadające wiedzę,

umiejętności i kompetencje wskazane w efektach uczenia się, chcące formalnie je potwierdzić.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Oświadczenie o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Brak warunków

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoby posiadające kwalifikację mogą podjąć zatrudnienie m.in.: - w naczelnych, centralnych i terenowych organach administracji państwowej (w tym jednostkach samorządu terytorialnego); - u operatorów usług kluczowych (UOK); - w służbach mundurowych i specjalnych; - w przedsiębiorstwach i organizacjach, w których konieczne jest utrzymywanie właściwego poziomu bezpieczeństwa informacji, przetwarzanej za pomocą systemów teleinformatycznych. Kwalifikacja w szczególności może być wykorzystana w zespołach reagowania na incydenty komputerowe CERT/CSIRT (ang. Computer Emergency Response Team/Computer Security Incident Response Team) oraz operacyjnych centrach bezpieczeństwa SOC (ang. Security Operations Center) – utworzenie SOC to obowiązek ustawowy dla UOK.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat jest ważny 3 lata.
Przedłużenie następuje na podstawie przedłożenia dokumentów potwierdzających ustawiczne podnoszenie i utrzymywanie kompetencji poprzez np. udział w warsztatach, konferencjach, szkoleniach o tematyce tożsamej z uzyskaną kwalifikacją w wymiarze minimum 120 godzin w okresie ostatnich 3 lat poprzedzających przedłużenie certyfikatu.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

W przestrzeni publicznej funkcjonuje powszechny pogląd o braku dostatecznej liczby specjalistów z zakresu cyberbezpieczeństwa w Europie i na świecie. Problem ten dotyczy również rynek polskich pracodawców, zarówno w sektorze prywatnym jak i państwowym. Istnieje szereg opracowań analitycznych wskazujących na pogłębiający się problem z rekrutacją odpowiednio przygotowanych specjalistów z dziedziny cyberbezpieczeństwa. Z szacunków CISCO wynika, że na chwilę obecną w Polsce brakuje 5 tysięcy specjalistów ds. cyberbezpieczeństwa w firmach, za rok deficyt tych specjalistów podwoi się do 10

tysięcy[1], a połowa alertów o incydentach bezpieczeństwa w organizacjach pozostaje bez odpowiedzi z powodu braku odpowiednio wykwalifikowanych kadr. Na dramatyczny brak specjalistów do spraw cyberbezpieczeństwa wskazuje wiele innych opracowań. Raporty dowodzą, że zwrócenie uwagi na lukę w umiejętnościach i kompetencjach w zakresie cyberbezpieczeństwa, stało się niezbędne i priorytetowe w obliczu realnych zagrożeń cybernetycznych. Szczegółową analizę w przedmiotowym zakresie zawiera opracowanie Tommaso De Zana z Uniwersytetu w Oksfordzie pod nazwą "Mind the Gap: The Cyber Security Skills Shortage and Public Policy Interventions" (luty 2019). Autor szeroko odnosi się w dokumencie do problemów edukacji oraz walidacji kompetencji w zakresie cyberbezpieczeństwa. Z lektury publikacji jednoznacznie wynika, że problem niedoborów specjalistów z obszaru bezpieczeństwa cybernetycznego istnieje i będzie się nasilać. Autor przytacza dane z raportów, np. ISACA (2018) stwierdza, że prawie 60% firm ma wakaty. CSIS-IS (2016) sugeruje, że 15% stanowisk w zakresie cyberbezpieczeństwa w przedsiębiorstwach pozostanie pustych do 2020 roku. (ISC)² (2018) uważa, że istnieje niedobór ok. 2,93 mln specjalistów ds. cyberbezpieczeństwa na rynku pracy, podczas gdy Cybersecurity Ventures-Herjavec Group przewiduje 3,5 mln otwarć miejsc pracy w cyberbezpieczeństwie/niewypełnionych stanowisk w zakresie cyberbezpieczeństwa do 2021 roku (CV-HG, 2017). ISACA (2018) stwierdza, że 54% organizacji zajmuje od 3 do 6 miesięcy na obsadzenie wakatu lub nie może obsadzić wolnych stanowisk, podczas gdy Burningglass (2015) konstatuje, że firmy średnio 8% dłużej znajdują i wynajmują cyberspecjalistów. Z kolei w publikacji "Top cybersecurity concerns for every board of directors, part two: people" opracowanej przez John Reed Stark Consulting LLC (2018) 55% ankietowanych specjalistów w dziedzinie cyberbezpieczeństwa uważa, że "niedobór umiejętności w zakresie cyberbezpieczeństwa jest znacznie większym problemem niż jest przekazywane". Według raportu McAfee przytoczonego przez autorów publikacji "Hacking the Skills Shortage" (2017) 82% respondentów zgodziło się, że istnieje duży niedobór w ich własnej organizacji, a także w całym kraju. Najwyższa Izba Kontroli po przeprowadzonych w latach 2015-2019 kontrolach w administracji państwowej w obszarze bezpieczeństwa elektronicznych zasobów informacyjnych i cyberprzestrzeni, uznaje za najważniejsze wyzwania edukację oraz pozyskanie i utrzymanie profesjonalnej kadry[2]. To tylko część z wielu opracowań powstałych w ostatnich latach. W ramach prac Komisji Europejskiej w 2018 roku powstał dokument analityczny opracowany przez Europejską Organizację ds. Cyberbezpieczeństwa (ECISO), zawierający informacje o systemach certyfikacji w zakresie cyberbezpieczeństwa w Europie ("Information and Cyber Security Professional Certification"). Raport opracowano w ramach prac grupy roboczej WG5, podgrupy EHR5CYBER, która koncentruje się w szczególności na zagadnieniach analizy europejskiej sieci zasobów ludzkich w obszarze cyberprzestrzeni. Autorzy publikacji odwołują się między innymi do badania opublikowanego w lutym 2017 roku pod nazwą "Global Information Security Workforce - Benchmarking Workforce Capacity and Response to Cyber Risk"[3]. W wyżej wymienionym opracowaniu autorzy[4] zaprezentowali wyniki ósmej edycji badania na próbie 19 641 respondentów (specjalistów od cyberbezpieczeństwa) reprezentujących 170 krajów. Dwie trzecie tych specjalistów wskazało, że w ich organizacjach nie ma wystarczającej liczby pracowników zajmujących się cyberbezpieczeństwem, aby sprostać wyzwaniom, przed którymi obecnie stoją. Badania wskazują również, że luka w zatrudnieniu w sektorze cyberbezpieczeństwa wyniesie 1,8 miliona specjalistów do roku 2022, co stanowi wzrost o 20% w stosunku do prognozy z 2015 roku. Pozytywną informacją płynącą z tego badania jest fakt, że w Europie 38% pracodawców planuje zwiększyć ilość zatrudnionych specjalistów z zakresu cyberbezpieczeństwa (największy wskaźnik regionalny). Menedżerowie muszą zacząć odkrywać nowe kanały rekrutacji i znajdować niekonwencjonalne strategie i techniki, aby wypełnić lukę pracowniczą w tym obszarze. Co istotne autorzy opracowania podkreślają, że ważne, o ile nie niezbędne, będzie rozważenie odpowiednich podstaw edukacyjnych, szkoleń i możliwości rozwoju zawodowego, które będą wspierać rynek w celu wypełnienia niedoboru pracowników. Innym opracowaniem

analitycznym związanym z rynkiem specjalistów z obszaru cyberbezpieczeństwa, do którego odwołują się autorzy "Information and Cyber Security Professional Certification" jest dokument oryginalnie zatytułowany "H4CKER5 WANTED - An Examination of the Cybersecurity Labor Market"[5]. Publikacja odnosi się do rynku amerykańskiego, ale z powodzeniem można potraktować badania jako globalne zagadnienie (na co zresztą autorzy zwracają uwagę). Jeden z kluczowych wniosków tego raportu odnosi się do rosnącego popytu na specjalistów z zakresu cyberbezpieczeństwa. Istotną rekomendacją wynikającą z treści raportu jest udoskonalenie metod identyfikacji kandydatów, którzy mogą odnieść sukces w obszarze cyberbezpieczeństwa (np. poprzez oficjalnie uznaną kwalifikację zawodową, potwierdzoną stosownym certyfikatem). W publikacji przytoczono również analizę opracowaną w Uniwersytecie w Lejdzie w Holandii[6], pod kątem popytu i podaży specjalistów z zakresu cyberbezpieczeństwa (CSP[7]). Innym ze stwierdzeń jest teza, że firmy i organizacje publiczne są coraz bardziej świadome faktu, że cyberbezpieczeństwo to nie tylko kwestia IT. Niezależnie od przygotowania zawodowego oczekuje się, że popyt na specjalistów z obszaru cyberbezpieczeństwa wzrośnie. Dotyczy to głównie osób o wyższych kwalifikacjach. Autorzy dokumentu podkreślają, że certyfikacja umiejętności w zakresie cyberbezpieczeństwa jest coraz bardziej niezbędna zarówno wewnątrz dla samego pracodawcy, jak i dla jego zewnętrznych klientów pod względem jakości usług. Wiele kursów i szkoleń od różnych dostawców, w tym uniwersytetów i szkół wyższych niekoniecznie prowadzi do ujednoliconego programu nauczania, który byłby wymagany dla specjalistów cyberbezpieczeństwa. Zależność między popytem na specjalistów od bezpieczeństwa cybernetycznego, a podażą tych specjalistów jest zakłócona przez jakościowe rozbieżności i brak przejrzystości. To sprawia, że trudno jest ocenić, czy kandydaci spełniają wymagania. Na rynku europejskim i światowym istnieje wiele certyfikatów z obszaru bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa dla osób fizycznych. Lista znajdująca się w serwisie Wikipedia obejmuje 107 pozycji[8]. Certyfikaty wydawane są przez szereg różnych organizacji w wielu krajach, jednak żaden z tych certyfikatów nie jest wydawany przez polski podmiot. Ich jakość i poziom akceptacji różnią się na całym świecie, od znanych i wysokiej jakości przykładów, po kontrowersyjną listę wielu dziesiątek mniej znanych organizacji. W Polsce popularność certyfikatów takich organizacji jak ISACA czy (ISC)2 nie jest wysoka. Świadczyć może o tym niewielka liczba osób, które te certyfikaty posiadają[9]. Istnieją również kwestie problematyczne, na przykład: - większość certyfikatów, chociaż mają uznanie globalne, są ukierunkowane na amerykański rynek i specyfikę, zwłaszcza aspekty, takie jak ustawy i regulacje, ale także różnice kulturowe między narodami, - bariera językowa – zarówno kursy jak i egzaminy prowadzone są z użyciem trudnego, specjalistycznego słownictwa co zmniejsza motywację do ich zdobywania, - wysoki koszt uzyskania certyfikatów. W opinii krajowego środowiska branżowego, istnieje zapotrzebowanie na wdrożenie systemu certyfikacji narodowej, uznawanej przez Państwo, społeczności korporacyjne, środowiska naukowe, edukacyjne i organizacje pozarządowe. To przekonanie potwierdzono w procesie szeregu konsultacji zrealizowanych przez Polskie Towarzystwo Informatyczne m.in. z kluczowymi interesariuszami z sektorów rządowego, telekomunikacyjnego, naukowego czy prawniczego. Zapotrzebowanie na wnioskowaną kwalifikację jest bezsporne. Wraz z przedmiotową kwalifikacją zostały złożone dwa inne wnioski na kwalifikacje "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – menedżer" (CMCB) oraz "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – ekspert" (CECB). Należy zwrócić uwagę, że wszystkie trzy kwalifikacje są merytorycznie zróżnicowane. Niniejsza kwalifikacja "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – specjalista" przeznaczona jest dla początkujących pracowników komórek odpowiedzialnych za cyberbezpieczeństwo w organizacji. Osoby te będą odpowiedzialne głównie za realizowanie powtarzalnych, rutynowych zadań na podstawie opracowanych już procedur. Z kolei kwalifikacja CMCB (menedżer) koncentruje się na zagadnieniach związanych z zarządzaniem w obszarze cyberbezpieczeństwa, dedykowanym dla osób przygotowujących się do pełnienia roli kierowniczej w zespole lub organizacji ("team leader"), odpowiedzialnych w szczególności za kształtowanie i

nadzorowanie realizacji polityki bezpieczeństwa IT. Osoby te nie muszą być "techniczne". Tymczasem kwalifikacja CECB (ekspert) jest kierowana przede wszystkim do osób o pogłębionych umiejętnościach technicznych w obszarze bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych. Osoby te najczęściej będą posiadały wiedzę i praktyczne przygotowanie do realizacji funkcji administratorów systemów zorientowanych w szczególności na ich bezpieczeństwo. Przypisy: [1] <http://next.gazeta.pl/next/7,151243,24551696,specjalisci-od-cyberbezpieczenstwa-pilnie-potrzebni-juz-dzis.html> [2] Wystąpienie przedstawiciela NIK na XII Forum Bezpieczeństwa i Audytu IT SEMAFOR, marzec 2019 [3] <https://iamcybersafe.org/wp-content/uploads/2017/06/europe-gisws-report.pdf> [4] Center for Cyber Safety and Education, (ISC)2, Booz Allen Hamilton (Presenting sponsor), Alta Associates (Gold sponsor), and Frost & Sullivan [5] Autor: RAND Corporation [6] https://www.wodc.nl/binaries/2486-summary_tcm28-73678.pdf [7] ang. Cyber Security Professionals [8] https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_computer_security_certifications [9] Na przykład: <https://www.isc2.org/en/About/Member-Counts>

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Ministerstwo Cyfryzacji proceduje następujące wnioski o włączenie kwalifikacji rynkowych z obszaru cyberbezpieczeństwa: - "Kształtowanie polityki niezawodności i cyberbezpieczeństwa w przemyśle w zakresie zasobów ludzkich i technicznych"; - "Zarządzanie niezawodnością i cyberbezpieczeństwem w przemyśle w zakresie zasobów ludzkich i proceduralnych"; - "Zarządzanie niezawodnością i cyberbezpieczeństwem w zakresie urządzeń oraz technologii w przemyśle". Po przeprowadzeniu analizy przedmiotowych wniosków nie zidentyfikowano wspólnych zestawów uczenia się dla żadnej z kwalifikacji. Należy podkreślić, że złożone wnioski odnoszą się do dedykowanego stosowania kwalifikacji w przemyśle, ze szczególnym zorientowaniem na systemy informatyczne nadzorujące przebiegi procesów technologicznych lub produkcyjnych SCADA (ang. Supervisory Control And Data Acquisition). Wymienione kwalifikacje koncentrują się na zagadnieniach bezpieczeństwa w środowiskach systemów sterowania przemysłowego w zakresie przemysłu procesowego. W obszarze szkolnictwa wyższego prowadzone są kierunki i studia podyplomowe związane z bezpieczeństwem informacji i cyberbezpieczeństwem, niemniej zakres merytoryczny poszczególnych kierunków jest zróżnicowany i nie odnosi się bezpośrednio do przedmiotowej kwalifikacji. Z niniejszą kwalifikacją zostały złożone dwa inne wnioski na kwalifikacje "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – menedżer" (CMCB) oraz "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – ekspert" (CECB). W wyżej wymienionych kwalifikacjach występują zestawy lub komponenty zestawów (zarówno umiejętności jak i kryteria weryfikacji) o zbliżonym znaczeniu i opisie, lecz w każdym przypadku dotyczą innych zadań realizowanych przez osoby posiadające każdą z wymienionych kwalifikacji. Zestaw efektów uczenia się o nazwie "Posługiwanie się wiedzą z obszaru cyberbezpieczeństwa" jest wspólny dla wszystkich trzech kwalifikacji, ale dla kwalifikacji CSCB został rozszerzony o wiedzę związaną z klasyfikacją szkodliwego oprogramowania. Również obszar związany z informatyką śledczą występuje we wszystkich trzech kwalifikacjach. Obszar związany z bezpieczeństwem środowiskowym, technicznym i związanym z działalnością człowieka występuje w kwalifikacji "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem - ekspert". Przedmiotowa kwalifikacja, inaczej niż pozostałe, dotyczy działań niezbyt złożonych prowadzonych pod nadzorem w typowych warunkach. Jest dedykowana dla osób rozpoczynających karierę w komórkach odpowiedzialnych za cyberbezpieczeństwo w organizacji.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etap weryfikacji.
1.1. Metody.
Do weryfikacji efektów uczenia się stosuje się wyłącznie: test teoretyczny (pisemny) lub analizę dowodów i deklaracji opcjonalnie uzupełnioną wywiadem swobodnym.

1.2. Zasoby kadrowe.
Komisja walidacyjna musi składać się z co najmniej dwóch członków, w tym przewodniczącego. Przewodniczący komisji musi spełniać następujące warunki: - posiada kwalifikację pełną z 7 poziomem PRK (dyplom ukończenia studiów II stopnia); - legitymuje się co najmniej 3-letnim doświadczeniem w przeprowadzaniu egzaminów, osiągniętym w okresie ostatnich 6 lat, - legitymuje się co najmniej jednym ważnym certyfikatem CISA, CISM, CRISC, CGEIT, CISSP, wymienionym między innymi w Rozporządzeniu Ministra Cyfryzacji z dnia 12 października 2018 r. w sprawie wykazu certyfikatów uprawniających do przeprowadzenia audytu (Dz.U. poz. 1999). Drugi członek komisji walidacyjnej musi spełniać następujące warunki: - posiada kwalifikację pełną z 6 PRK (dyplom ukończenia studiów I stopnia); - legitymuje się co najmniej rocznym doświadczeniem w przeprowadzaniu egzaminów w obszarze technologii cyfrowej, osiągniętym w okresie ostatnich 3 lat. Ponadto, co najmniej jeden z członków komisji musi posiadać udokumentowane minimum 5-letnie doświadczenie zawodowe w obszarze cyberbezpieczeństwa.

1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne.
Test teoretyczny przeprowadzany jest w ośrodku egzaminacyjnym za pomocą zautomatyzowanego systemu elektronicznego (system rejestracji kandydatów i obsługi egzaminów). Wykorzystanie innych narzędzi/aplikacji pomocniczych w tym urządzeń mobilnych oraz dostępu do sieci Internet jest dopuszczalne wyłącznie w sytuacji, w której jest to wymagane specyfiką zadań testowych. Instytucja certyfikująca musi zapewnić: - salę z wyposażeniem multimedialnym i możliwością rejestracji audio-wideo przebiegu walidacji oraz stanowiska egzaminacyjne umożliwiające samodzielną pracę każdej osobie przystępującej do walidacji np. boksy biurowe zapewniające przeprowadzenie testów z zachowaniem bezpieczeństwa i poufności procesu walidacyjnego; - centralnie zarządzaną platformę informatyczną do przeprowadzania testów i przechowywania wyników (system rejestracji kandydatów i obsługi egzaminów) spełniającą wymagania określone w przepisach RODO; - sprzęt komputerowy oraz dostęp do systemu obsługi testów i egzaminów indywidualnie dla każdego uczestnika; - nadzór osobowy w charakterze obserwatora/obserwatorów w celu zapewnienia prawidłowego przebiegu egzaminu (w tym przeciwdziałania nieuczciwym praktykom). Warunki dodatkowe: - instytucja certyfikująca nie może kształcić oraz prowadzić szkoleń, kursów, itp. z zakresu wiedzy ujętej w przedmiotowej kwalifikacji; - walidacja prowadzona jest zgodnie z procedurami instytucji certyfikującej we własnym zakresie lub w akredytowanych laboratoriach przez certyfikowanych egzaminatorów; - każdy asesór walidacyjny oraz obserwator zobowiązany jest do złożenia oświadczenia o braku okoliczności stanowiących podstawę wyłączenia z czynności egzaminacyjnych (np. konflikt interesów).

2.

Etapy identyfikowania i dokumentowania.
Instytucja certyfikująca musi zapewnić wsparcie doradcy walidacyjnego. Doradca walidacyjny musi spełnić następujące warunki: - zgodność z profilem kompetencyjnym doradcy walidacyjnego określonym w podręczniku "WALIDACJA - nowe możliwości zdobywania kwalifikacji" opracowanym przez Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2016 (link: http://www.kwalifikacje.gov.pl/download/Publikacje/Walidacja_nowe_mozliwosci_zdobywania_kwalifikacji_z_wkladka.pdf); - min. 5 lat doświadczenia zawodowego w branży teleinformatycznej.

Dokumentacja dowodowa z przeprowadzonej walidacji przechowywana jest przez minimum 5 lat. Ponadto instytucja certyfikująca jest zobowiązana do bezterminowego prowadzenia rejestru wydanych certyfikatów. Certyfikaty muszą być niepowtarzalne (w rozumieniu druku ścisłego zarachowania), posiadać cechy umożliwiające jednoznaczną identyfikację instytucji certyfikującej oraz jedno z wybranych zabezpieczeń - optyczne (np. hologram, kinegram) lub inne.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Cyfryzacji z dnia 2021-02-08 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej >Zarządzanie cyberbezpieczeństwem - specjalista< do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 2021-02-19 r., poz. 201)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2021-08-24

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach)

100

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2031-02-19

Kod dziedziny kształcenia

481 - Informatyka

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

62 - DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z OPROGRAMOWANIEM I DORADZTWEW W ZAKRESIE INFORMATYKI ORAZ DZIAŁALNOŚĆ POWIĄZANA

Kod ISCED

0612 - Projektowanie i administrowanie baz danych i sieci

Kod kwalifikacji (do 2020 roku)

4C482100010

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

13869

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Informacje zawarte we wniosku, jak również opinie otrzymane w ramach konsultacji, wykazały zgodność kwalifikacji z potrzebami społecznymi oraz z zapotrzebowaniem na rynku pracy.

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba z kwalifikacją "Zarządzanie cyberbezpieczeństwem – specjalista" posiada wiedzę z obszaru bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa. Posługuje się regulacjami formalno-prawnymi krajowymi i UE z obszaru cyberbezpieczeństwa. Dysponuje wiadomościami w zakresie pracy zespołów w obszarach zarządzania ryzykiem oraz incydentami cyberbezpieczeństwa. Posiada również wiedzę dotyczącą bezpieczeństwa środowiskowego, technicznego i związanego z działalnością człowieka, a także z zakresu informatyki śledczej.

Zestawy efektów uczenia się

1) Posługiwanie się wiedzą z obszaru cyberbezpieczeństwa

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje pojęcia z zakresu cyberbezpieczeństwa

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia bezpieczeństwo komputerowe
- b. omawia cele bezpieczeństwa informacji
- c. charakteryzuje terminologię z obszaru bezpieczeństwa informacji (np. cyberatak, incydent, wirus)
- d. omawia pojęcia: cyberbezpieczeństwo, cyberprzestrzeń i cyberprzestrzeń RP, bezpieczeństwo i ochrona cyberprzestrzeni, bezpieczeństwo sieci i systemów informatycznych
- e. charakteryzuje zagrożenia teleinformatyczne (np. cyberprzestępczość, haking, hakytywizm, hakytywizm patriotyczny, cyberterroryzm, cyberspiegostwo, militarne wykorzystanie cyberprzestrzeni)
- f. rozróżnia zagrożenia, ataki i aktywa
- g. omawia funkcjonalne wymagania bezpieczeństwa
- h. klasyfikuje szkodliwe oprogramowanie ze względu na rodzaj i metodę działania

2. Omawia przepisy prawne i opracowania w obszarze cyberbezpieczeństwa

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia krajowe przepisy prawne dotyczące cyberbezpieczeństwa, w tym: kodeks karny w obszarze cyberprzestępczości, ustawa o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, ustawa o działaniach antyterrorystycznych w obszarze cyberbezpieczeństwa, ustawa o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, ustawa o ochronie danych osobowych, przepisy o własności intelektualnej
- b. omawia opracowania dotyczące cyberbezpieczeństwa RP, w tym: plany, doktryny, koncepcje, wizje, ramy, strategie, programy, uchwały dotyczące ochrony cyberprzestrzeni
- c. omawia wyniki kontroli organów państwowych w obszarze zarządzania cyberbezpieczeństwem

- d. omawia analizy i rekomendacje eksperckie i naukowe dotyczące cyberbezpieczeństwa w Polsce i na świecie
- e. omawia przepisy prawne oraz opracowania Unii Europejskiej dotyczące cyberbezpieczeństwa (np. obowiązujące konwencje, dyrektywy, strategie, rozporządzenia, analizy)
- f. omawia kodeksy etyki i postępowania sformułowane przez ACM, IEEE oraz AITP

2) Podstawy zarządzania cyberbezpieczeństwem

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Omawia standardy i organizacje standaryzacyjne w obszarze bezpieczeństwa informacji oraz zarządzania usługami IT

Kryteria weryfikacji:

- a. charakteryzuje standardy z obszaru bezpieczeństwa informacji opracowane przez organizacje standaryzacyjne, takie jak NIST, ITU-T, ISO, IEEE, ISACA
- b. omawia wymagania dotyczące ustanowienia, wdrożenia, utrzymania i ciągłego doskonalenia systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji w odniesieniu do organizacji według rodziny norm ISO/IEC 27000
- c. identyfikuje i opisuje zbiór najlepszych praktyk zarządzania usługami IT w odniesieniu do cyberbezpieczeństwa zgodnie z kodeksem postępowania dla działów informatyki określanym jako ITIL (ang. Information Technology Infrastructure Library)
- d. omawia standardy opisujące procesy oceny ryzyka bezpieczeństwa informatycznego, w tym: ISO 13335, ISO 27005, ISO 31000, NIST SP 800-30
- e. omawia proces przeprowadzania analizy ryzyka

2. Obsługa incydentów bezpieczeństwa

Kryteria weryfikacji:

- a. wymienia standardy oraz regulacje formalno-prawne związane z obsługą incydentów bezpieczeństwa
- b. omawia zasady nadawania priorytetów obsługi zdarzeń i minimalizacji strat związanych z nieprawidłową obsługą incydentów bezpieczeństwa informacji
- c. charakteryzuje zasady działania zespołów reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego (CERT, CSIRT)

3) Bezpieczeństwo środowiskowe, techniczne i związane z działalnością człowieka

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa infrastruktury teleinformatycznej

Kryteria weryfikacji:

- a. identyfikuje zagrożenia środowiskowe
- b. wskazuje zagrożenia techniczne
- c. rozróżnia zagrożenia związane z działalnością człowieka

2. Charakteryzuje zabezpieczenia dotyczące infrastruktury teleinformatycznej

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia techniki zapobiegania zagrożeniom środowiskowym, technicznym i związanym z działalnością człowieka
- b. omawia metody odtwarzania po naruszeniach bezpieczeństwa środowiskowego, technicznego i związanych z działalnością człowieka

4) Elementy informatyki śledczej

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje zasady zabezpieczania dowodów elektronicznych

Kryteria weryfikacji:

- a. charakteryzuje stosowane wytyczne dotyczące aspektów technicznych i najlepszych praktyk informatyki śledczej
- b. charakteryzuje sposoby prawidłowego zabezpieczania materiału dowodowego na potrzeby dochodzenia wewnętrznego, jak również na potrzeby procesowe
- c. omawia zasady postępowania z cyfrowymi śladami dowodowymi

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	Polskie Towarzystwo Informatyczne	
2	Fundacja IT Leader Club Polska	

Wnioskodawca:

Polskie Towarzystwo Informatyczne

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Cyfryzacji